Asociatia "HandHope"
Str. Baltaretu nr. 565
147240 - Peretu
jud. Teleorman
IMPRIMAT

T.P.
POSTA ROMANA
NR. 103/C/092/2008
Valabilitate-cf contractului
ALEXANDRIA 1

Gândește-te la ceea ce ai,
nu la ceea ce ai pierdut"

ÎMPREUNĂ

revistă specială de informare și inspirație
pentru oameni speciali
Decembrie 2016
Se distribuie gratuit
Nr. 166

„Și a născut pe Fiul ei cel întîi născut, L-a înfășat în scutece și L-a culcat într'o iesle, *pentrucă în casa de poposire nu era loc pentru ei.*"
Luca 2: 7

Editorial

Ospitalitatea în criză de ospitalieri

de Valeriu Petrescu

„Fiți primitori de oaspeți!"
(Biblia, Epistola Sfântului Apostol Pavel către Romani 12:13)

„Bună ziua, pensiunea X? Da. Am dori să stăm la dvs. în weekendul ăsta. Mai aveți locuri? Ce dată e sâmbătă? Nu știu. Dom'ne, vreți să veniți și nu știți exact ce dată e? Vrem să venim în week-end, dar nu m-am uitat în calendar. Hotărâți-vă și sunați-mă! Bine, mulțumesc pentru amabi… A inchis." Negocierea a fost purtată cu o pensiune privată din Deltă de Dan Popa, analist economic, colaborator al HotNews.ro.

continuare în pag. 2

DIN CUPRINS:

O mână întinsă - pag. 3
Prins în reportaj - pag. 4
Un gest mic - pag. 6
E bine să știm - pag. 7
Un mod de viață: As. „Ridică-te și umblă" - pag. 9
Litere de lege - pag.15
Totul pentru Alexander - pag.16

Gândește-te la ceea ce ai, nu la ceea ce ai pierdut!

continuare din pag. 1

Românul este ospitalier?

Pentru că suntem, în general, lipsiți de seriozitate, că nu ne putem mândri cu un lucru bine făcut sau pur și simplu dintr-o profundă frustrare, am născut mituri despre noi, consideră Catrinel Pleșu, directorul Centrului Național al Cărții. Că România a fost grânarul Europei (lucru realizat doar în 1938, un an nefavorabil agriculturii, România a făcut cel mai mare export de grâu din istoria sa de până atunci - țara confruntându-se cu o criză a pâinii) și românii sunt ospitalieri (dormi ieftin în casele lor, îți dau mâncare la preț redus și te lasă să bei apă din fântână cât dorești) sunt vorbe care și-au cam pierdut esența, devenind un fel de vorbe de duh spuse mai mult ca să scuze niște greșeli. (www.zf.ro) Chiar suntem ospitalieri?

Pornind de la criterii de genul: donații pentru o cauză nobilă, voluntariatul sau simplul gest de a ajuta pe cineva, organizația caritabilă britanică Charities Aid Foundation (CAF), pe baza unor sondaje Gallup, a încercat să măsoare generozitatea și ospitalitatea populației din centre urbane în 153 de țări. Românii au ieșit cam „ciufuliți", studiul indicând faptul că România ocupă locul 142 (din cele 153 de țări) la capitolul altruism, că doar 14 % dintre români au dat bani în scopuri caritabile, doar 28 % au ajutat persoane necunoscute și doar un român din 20 s-a implicat în acțiuni de voluntariat. Conform studiului, cei mai generoși sunt australienii și neozeelandezii, urmați îndeaproape de canadieni, irlandezi, elvețieni, americani, olandezi și britanici. (www.evz.ro)

Și totuși... ospitalieri

Aruncând o privire fugară în istorie, putem observa că ceea ce i-a impresionat pe străinii care au vizitat Principatele Române a fost totuși ospitalitatea gazdelor. Călători, diplomați, clerici, istorici, profesori, scriitori sau negustori au lăsat însemnări despre diferitele aspecte ale vieții cotidiene din spațiul autohton. Nicolo Barsi nota faptul că oamenii obișnuiesc să dea de mâncare și un loc de adăpost tuturor străinilor fără nicio plată. Asemenea opinii avea și abatele Hauterive: ... niciun popor nu este mai primitor de oaspeți... Și Charles Marie, conte de Salaberry, om politic și literat francez, în urma unei călătorii efectuate în 1791 prin Oltenia, nota în memoriile sale de călătorie „Essais sur la Valachie et Moldavie" (Paris, 1824): ... îndată ce ne-am așezat la masă aduceau cafea, dulceață, țuică și pui fripți. A fost impresionat și de un obicei specific oltenesc: când a întins mâna soției boierului, aceasta a dus-o la inimă, în semn de mare prețuire. În ton cu afirmațiile anterioare este și intervenția lui Francois Recordon, un tânăr elvețian, cu studii de literatură și filosofie, care a fost secretarul lui Ioan Vodă Caragea, domnitor al Țării Românești: ... boierii nu consumă pâine, ci azimă; mesele cuprind de la cincisprezece până la douăzeci de feluri de mâncare. (www.9am.ro/stiri-revista-presei/2005-11-25/ospitalitatea-romaneasca.html)

Ospitalitate „all-inclusive"

Cum se face că, deși unii preamăresc ospitalitatea românească și o transformă într-o emblemă comportamentală tipic românească, alții o critică, o ridiculizează și o consideră artificială? Și cum se armonizează însemnările istorice și rezultatele studiului amintit? Un prim aspect care explică falimentul ospitalității românești constă în faptul că astăzi suntem ospitalieri doar la nivelul contactelor individuale, atunci când primim oaspeți acasă, această trăsătură fiind relevantă în special în mediul rural. (www.zf.ro) Întrucât în România, cultura ospitalității tipic țărănească este pe cale de dispariție, locul ei fiind luat de cultura urbană și individualistă a „carității", nu este de mirare că rezultatul studiului efectuat de CAF este unul îngrijorător, deoarece studiul a fost efectuat în mediul urban. (www.evz.ro)

De asemenea, sociologii sugerează că românii nici nu prea au bani de dat, acest lucru având loc pe fondul a numeroase strângeri de fonduri după 1990, bani despre care nimeni nu a mai aflat nimic. Un alt factor care a făcut diferența în cadrul studiului ține de răspândirea „culturii generozității" în societate. Nu ne naștem generoși, ori factorii sociali (școala, biserica, colectivitatea) care ar fi trebuit să modeleze o astfel de cultură în români, se pare ca au eșuat. Totodată, sunt unele voci care mai susțin și faptul că respectivul chestionar nu s-ar putea aplica, din punct de vedere cultural, în România, deoarece în țara noastră peste 80 % din populație nu face parte din nicio organizație, în afara structurilor sindicale sau asociațiile de locatari. De aici rezultă slaba implicare în ONG-uri, către care ar trebui îndreptate diferite sume de bani. De asemenea, populația participă foarte rar la acțiuni de voluntariat. Un impediment enorm pentru care nu suntem mai ospitalieri și mai generoși este și faptul că stăm foarte rău la capitolul cunoașterea limbilor străine de circulație internațională. La toate acestea se mai adaugă și prejudecățile românilor cu privire la relațiile interetnice care au crescut în intensitate în ultima perioadă. (www.businessmagazin.ro)

-va urma-

O mână întinsă

de Marin Spiridon Adrian

În anul lui 1979, mai exact la 3 ani și 8 luni de când din neant m-am îmbolnăvit, nu am fost lăsat de izbelişte de către părinți, dar știți cât de greu este și acum să te internezi într-un spital, cu atât mai mult atunci, că nu aveam nicio intrare, pe nimeni nu cunoșteam. Și atunci totul funcționa pe pile și relații. Eu micuț, părinții tineri căsătoriți, au fost nevoiți să ia viața în piept și să se lupte cu greutățile vieții. Mi-au dedicat tot timpul din lume, surioara mea mai mare cu 1 an rămânând sărăcuța pe locul secund...

Tata avea o soră pe la București, care locuia în cartierul Berceni, în apropiere de Spitalul Gheorghe Marinescu, cum se numea pe atunci. Spitalul nr. 9 cum era el cunoscut în toată țara. Bun, aveam unchi care aveau o locuință lângă spital, dar cum fac eu să ajung să fiu internat?

O vecină a mătușei mele, doamna Rovența, a avut acolo niște intervenții, am auzit și eu ulterior când m-am mărit. Așa am ajuns eu să copilăresc în acel spital care îmi devenise familiar, acolo fiind... dacă se poate spune așa, cea mai frumoasă copilărie a mea. Copil fiind, o luasem ca pe o distracție, doar eram la secția Infantilă, unde erau numai copii, jocuri și pedagogi.

Eram veteran în spital: veneam, stăteam cu lunile, petreceam chiar și sărbătorile de iarnă în spital. Când reveneam în alți ani, eram cunoscut de la infirmieră până la Profesorul Doctor, căci se întruneau comisii cu toți medicii și rezidenții. Cazul meu era unul rar considerat de ei, de aceea își școleau elevii (medicii rezidenți) pe el, consultându-mă rând pe rând și punându-mi tot felul de întrebări, unele mi se păreau stupide.

Părinții au fost mereu alături de mine, în special mama, care mi-a călăuzit pașii pretutindeni prin secțiile în care am fost internat, Secția de Psihiatrie.

Am început cu secția Infantilă pentru copii. Până la vârsta de 12 ani apucasem să fiu la o secție de fete, apoi m-am mărit și am fost transferat la una de băieți până la vârsta de 18 ani. Am mai avut și pauze mai mici sau mai mari în care stăteam acasă. De altfel am urmat cursurile unei școli normale.

Din spital îmi amintesc crafturile ce se găseau pe coridoare (pe atunci nu le spuneau holuri) și erau înțesate cu dosarele noastre, ale pacienților. Al meu era cel mai gros și cel mai ușor de găsit. Totodată îmi amintesc sălile de tratament unde se duceau cu toții cu cana să-și bea medicamentele. Eu eram mai bolnav și țintuit la pat, crizele nu îmi dădeau pace, de aceea eram însoțit de către mama care avea ea grijă de tratamentul meu. Fiind mai grav bolnav, stăteam la rezervă.

Peste ani, trecut-a timpul, crizele de epilepsie s-au mai ameliorat și o scurtă perioadă am putut sta internat și neînsoțit. Nu duceam dorul părinților, deoarece știam că vin mereu sâmbăta sau duminica, că rămâneau la unchii mei și pentru luni să vorbească cu medicii. De astfel, mătușa sau unchiul meu veneau la mine în fiecare seară. Mmm, îmi amintesc mâncărurile gustoase preparate de mătușa la cuptorul cu gaze. Erau delicioase. Locuind aproape, mi le aducea calde. Atunci gustul lor era și mai amețitor.

Povestea mea ar mai putea continua deoarece au mai continuat internările, dar ce am vrut eu să scot în evidență este ajutorul întins când ai cea mai mare nevoie! Acea mână întinsă neinteresat de acea persoană necunoscută: doamna Rovența. Apoi sunt foarte recunoscător unchilor și părinților mei care nu m-au lăsat niciodată la greu. Nu am avut toate neamurile alături, am fost ajutat doar de părinți, sprijinit de soră și cine a vrut Dumnezeu!

-sfârșit-

„Degeaba ştii să citeşti dacă nu ai citit niciodată Biblia!”

Prins în reportaj

Ciprian Crăciun

Dragul meu prieten de suferință, de necaz, dar și de bucurie în părtășia iubirii infinite și universale. Te salut, și îmi exprim părerea de bine să te regăsesc prin intermediul acestui articol.

Imaginează-ți un reportaj care are loc în stradă. Reporterul tocmai se apropie de mine și îmi adresează următoarea întrebare: „Unde te-ai născut?” Deja încep să am emoții. Neștiind ce urma să mă întrebe, îmi era teamă că voi fi pus în încurcătură. Dar constat că întrebarea este ușoară. Cum am ajuns pe pământul acesta?

„M-am născut în România, la Negoiești, un sat din Prahova. Am apărut pe lume la marginea cătunului, într-o casă de pământ cu două camere și fără gard, care aparținea bunicii după mamă. Am fost moșit de moașa satului, care dacă nu eram cuminți la naștere, ne ținea minte și peste ani nu uita să ne certe: „Tu Gigele nu vroiai să respiri, iar tu Anica nu voiai să ieși... Ce bătăiță vă trebuie! Acum v-ați făcut mari.” Slavă Domnului că eu fusesem băiat cuminte și nu avea ce să-mi zică. Părinții își dăduseră silința și sădiseră în noi prețuire pentru moașa. Când treceam pe lângă dânsa, ne scoteam șepcile și o salutam cu respect, pentru că viața noastră fusese cândva în mâinile ei.”

Așa era pe atunci, pe la jumătatea secolului trecut. Acum este altceva. Dar până la urmă ce conteaza? Oare contează așa de mult unde te-ai născut, când te-ai născut, cum te-ai născut sau cu cine te-ai născut? De ce se notează în certificatul de naștere aceste date? Are influiență lucrul acesta asupra evoluției noastre de mai târziu? Să vedem.

Reporterul îmi adresează următoarea întrebare: „Ce ai ajuns în prezent?” Parcă îmi e puțin mai greu să răspund la această întrebare, dar totuși nu constituie o mare problemă.

„Am ajuns să-L slujesc pe Dumnezeu ca pastor în Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea. Cum am ajuns aici este o poveste mai lungă, pe care însă am s-o scurtez. Încă din copilărie am avut parte de o educație creștină. Atât părinții, cât și bunica cu care am crescut, Îl iubeau pe Dumnezeu, studiau zilnic Sfânta Scriptură și respectau cele 10 porunci așa cum știau ei mai bine. Fără să îmi dau seama, am urmat exemplul lor. Dar datorită regimului comunist, am început să am probleme la școală, deoarece sâmbăta care este ziua a șaptea, eu mergeam la biserică, nu la școală. Lucrul acesta, însemna pe atunci o faptă foarte gravă. Cu toate acestea, am reușit să termin Liceul Industrial nr. 5 din Ploiești. Provocările au devenit și mai mari atunci când am ajuns la Facultatea de Construcții din București.

Și acum trăiesc atmosfera aceea plină de căldură și dragoste frățească din comunitatea natală. La data respectivă, eram singurul adventist din sat, care reușise să ajungă în învățământul superior al acelor vremuri, fără să merg sâmbăta la cursuri. Frații și surorile de credință, își regăseau în mine propriile așteptări și aspirații neâmplinite și de multe ori nerostite. Când, după multe încercări și peripeții, prin providența lui Dumnezeu, am terminat facultatea, în satul natal și în biserica mea, ajunsesem un mic erou.

Într-aderăr, nu era lucru simplu să înfrunți un întreg sistem comunist, totalitar și în final să obții o diplomă de licență în ingineria construcțiilor. Ce minunat este să devii erou! Dar când îți dai seama că Dumnezeu te-a făcut erou, orice îngâmfare dispare și nu rămâne decât bucuria pe care o trăiești din plin și recunoștința pe care o datorezi tuturor acelora care în decursul timpului, într-un fel sau altul, te-au ajutat ca să ajungi acolo și apoi te închini cu respect înaintea Domnului.

Dacă suntem sinceri, ar trebui să recunoaștem că fiecare dintre noi, ar vrea să devină un erou recunoscut în întreaga lume. Cât de mult ne dorim cu toții și tânjim după lucrul acesta! Vestea bună este că se poate. Oricine poate deveni un erou în mâinile lui Dumnezeu. El va lupta pentru tine. Singura condiție, este aceea de a fi gata să asculți de El cu toată puterea și din toată inima ta. Ca să închei răspunsul la întrebare, am urmat cursurile Istitutului Teologic Adventist de la Cernica și am ajuns pastor în Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea.”

Reporterul îmi adresează și ultima întrebare: „Care este visul tău pentru viitor?” Ce pot să zic de această întrebare? O consider destul de emoționantă. Deși nu pare grea, totuși trebuie să recunosc că am nevoie de puțin timp ca să răspund la ea. Oare de ce nu mă gândesc zilnic la ce-mi doresc pentru viitor?...

„Da, visul meu este acela ca în viitor să fiu cu Isus. Și nu doar eu aș vrea să fiu acolo, ci împreună cu mine aș dori să fie și soția mea, copiii, părinții, frații, prietenii, vecinii și, de ce nu, toți oamenii de pe fața pământului și din toate timpurile și chiar și tu, dragul meu cititor. Să fim cu toții acolo, o familie mare și fericită, alături de Domnul Isus pentru veșnicie. Iată dorința mea arzătoare, iată visul meu de o viață, iată cum văd eu viitorul fără sfârșit.”

Dar să ne imaginăm acum, că aceleași întrebări Îi sunt adresate și lui Isus. Oare ce va răspunde la ele? Cu mult curaj, reporterul nostru Îl întreabă: „Unde Te-ai născut?”

„M-am născut în Israel, printre străini, într-o iesle alături de animale, în câmp, lângă un orășel numit Betleem, departe de satul natal al părinților mei pământești.”

„Și ce a-I ajuns?” întreabă reporterul nerăbdător:

„Am ajuns Mântuitorul lumii. Cum am ajuns aici?... Este o poveste tristă, lungă și grea. Am învățat să citesc,

continuare în pag. 5

continuare din pag. 4

de la mama mea. Nu am urmat niciodată vreo școală. Tot ce știu, am învățat din Biblie, din studiul personal și atent al creațiunii, și de la părinți. Spre exemplu, tatăl Meu Iosif, M-a învățat meseria de tâmplar pe care am practicat-o multă vreme, în satul Nazaret. În ultimii ani ai vieții Mele pe acest pământ, am călătorit foarte mult. Am reușit, prin puterea lui Dumnezeu, să fac lucruri extraordinare pen-tru binele și fericirea oamenilor. Am cunoscut și momente de triumf. Devenisem foarte popular printre oameni, care Mă căutau ca să îi vindec de bolile lor.

Dar pentru Mine, cea mai mare bucurie, era aceea când descopeream în mulțimea de oameni care Mă înconjurau, pe cineva – copil, bărbat sau femeie – care credea în Mine ca fiind Fiul lui Dumnezeu. Foarte rar se întâmpla să găsesc astfel de oameni, a căror credință în Mine, mereu am dat-o ca exemplu. Pentru ei, nu conta atât de mult vin-decarea fizică. Nu conta atât de mult rezolvarea proble-melor prezente pentru care veniseră la Mine. Pentru ei conta viitorul. Acesta era mult mai important decât prezentul. Era suficient să îi asigur că păcatele lor sunt iertate, că trecutul lor murdar este șters, că au în față un viitor veșnic alături de Mine. Știam atunci că nu mai au nevoie de nimic și vedeam în ochii lor, mulțumirea, recunoștința, bucuria și fericirea cerească, pe care nimeni din cer sau de pe pământ nu le-o putea smulge.

Aceasta este mântuirea pentru care venisem pe pământ să o dau oamenilor. Însă atât de puțini sunt interesați de ea și o vor cu adevărat. Ca să închei răspunsul la întrebare, am ajuns să fiu trădat și părăsit nu doar de mulțime, ci chiar și de ucenicii Mei și în final am fost vân-dut. M-au brutalizat și bătut cu bice, M-au condamnat pe nedrept iar apoi, M-au răstignit pe o cruce la marginea Ierusalimului între niște tâlhari, unde am și murit.

Numai că moartea Mea, a reprezentat, conform profețiilor mesianice, jertfa supremă a lui Dumnezeu, adusă pentru iertarea tuturor păcatelor neamului ome-nesc. A treia zi, după Scripturi, am înviat din morți și M-am înălțat la dreapta lui Dumnezeu ca Mare Preot, în Sanctuarul Cerului. Așa am ajuns Mântuitorul lumii."

Urmează acum ultima întrebare: „Care este visul pe care Îl ai pentru viitor?"

„O, ce întrebare frumoasă, la care Mă gândesc în fiecare zi. Visez mereu la ziua cea mare când Mă voi în-toarce pe pământ, dar nu cum am venit prima dată, ci în toată gloria dumnezeirii și însoțit de miliardele de oști îngerești. Iar motivul va fi acela de a împlini promisiunea pe care am făcut-o tuturor celor care au crezut în Mine ca Mântuitor al lor. Mă voi întoarce ca să-i iau cu Mine și să le ofer veșnicia. Nici chiar locuința morților nu mă va împie-dica să-i aduc la viață. Cât de mult aștept clipa aceasta!

Dar pe cât de mult aștept acest moment, pe atât de mult te aștept pe tine. Nu aș vrea ca venirea Mea, să te găsească printre cei necredincioși. Te îndemn să nu mai întârzi nicio clipă și să Mă primești în inima ta ca Dum-nezeu și Mântuitor al tău. Dacă vei face lucrul acesta, îți promit că toate problemele tale vor fi rezolvate pentru totdeauna. Crezi lucrul acesta?..."

În sfârșit, a venit și rândul tău să răspunzi la prima întrebare: „Unde te-ai născut?"

...Dar oare contează atât de mult lucrul acesta? Cred că mai important decât trecutul, este prezentul. Așa că următoarea întrebare adresată cu nerăbdare este: „Ce ai ajuns?", „Unde te afli?" și „Ce faci aici?"

Sigur cunoști mai bine răspunsul decât mine. Eu doar pot presupune că așa cum se întâmplă ade-sea, între vis și realitate este o mare prăpastie. În-tre ceea ce ne-am dorit să ajungem și ceea ce suntem la ora actuală, există diferențe mai mari sau mai mici și de cele mai multe ori, de netrecut în această viață. Cu cât viața se scurge, cu atât devenim mai conștienți de faptul că ne îndepărtăm și mai mult de idealul așteptat și dorit. Dacă ești tânăr și sănătos pe deasupra, aceste frământări sunt de obicei ignorate și neavenite. Dar dacă anii bătrâneții au sosit, sau suferi de o boală, nu poți să nu te gândești la ceea ce este mai rău. La ceea ce se va întâmpla cu tine și la ce va urma.

Așa că ultima întrebare pe care reporterul ți-o adresează, sună astfel: „Care îți este dorința privind viito-rul tău veșnic? Te-ai gândit?..."

Oare există o rezolvare pentru toate problemele cu care ne confruntăm la ora actuală în viață? Ei bine, da! Sunt foarte bucuros și fericit să îți aduc cea mai bună veste care poate exista pe acest pământ, aceea că există o soluție la toate problemele noastre din trecut sau prezent. Vestea aceasta bună, nu este a mea, nici nu am gasit-o printre miile de teorii aflate prin cărți. Ea este adusă de Cel care a trecut pe aici pe unde treci și tu, pe unde trec și eu, pe unde trec cei contemporani cu noi astăzi, pe unde au trecut părinții și străbunii tăi și ai mei și ai tuturor oamenilor fără deosebire. Este vestea cea bună adusă de Cel care S-a născut într-o iesle, care a fost ispitit de Diavol, a îndurat nedreptățile oamenilor, a fost chinuit, persecutat, lovit și blestemat, iar în final a fost omorât pe cruce și îngropat în cimitir.

Oare prin ce rele ar mai fi putut să treacă și nu a trecut? Totuși, s-a întâmplat ceva cu acest Om. A treia zi, a înviat din morți și S-a înălțat la Cer ca biruitor asupra lumii, asupra mormântului, asupra morții, asupra Diavo-lului, asupra tuturor lucrurilor. El este Eroul care a reușit să evadeze din închisoarea mortală a pamântului nos-tru. Este Isus, Domnul Domnilor și Împăratul împăraților întregului pământ. Este Dumnezeul și Mântuitorul nos-

continuare în pag. 12

UN GEST MIC

Într-o zi, când eram în clasa a 9-a la liceu, am văzut un coleg din clasa mea mergând către casă. Numele lui era Kyle. Avea în braţe toate cărţile de care avusesem nevoie în ziua respectivă. M-am întrebat: "De ce ar duce acasă toate cărţile într-o zi de vineri? De ce nu le-a lăsat în vestiarul lui, aşa cum le lasă toată lumea? Probabil este un tocilar."

Eu aveam un weekend foarte bine planificat: partide de fotbal cu prietenii mei întreaga zi de sâmbătă… aşa că am ridicat din umeri şi am mers mai departe. În timp ce treceam pe lângă el, am văzut o mulţime de copii care alergau înspre el. I-au aruncat toate cărţile din braţe şi l-au îmbrâncit în noroi. Ochelarii i-au căzut şi i-am văzut pe iarbă, la aproape 10 metri de el. Se uita în sus… atunci am văzut o tristeţe teribilă în ochii lui.

Nu am putut rezista… aşa că m-am dus la el. În timp ce îşi căuta ochelarii prin iarbă, îi curgea o lacrimă pe obraz. I-am dat ochelarii şi i-am spus: "Acei băieţi sunt nebuni. Nu ar trebui să îi bagi în seamă." S-a uitat la mine şi mi-a zâmbit:

"Mulţumesc" – a spus.

Era un zâmbet larg pe faţa lui. A fost unul din acele zâmbete care arată adevărata recunoştinţă.

L-am ajutat să îşi adune cărţile şi l-am întrebat unde locuieşte. Stătea fix lângă mine; m-am mirat de ce nu l-am văzut niciodată prin zonă. Mi-a spus că a mers la o şcoală privată până acum. Nu aş fi stat niciodată cu un copil care studiază la o şcoală privată înainte, dar de data asta am mers până acasă, în timp ce îl ajutam să îşi ducă cărţile.

S-a dovedit a fi un tânăr foarte de treabă. L-am întrebat dacă vrea să meargă la fotbal sâmbătă cu mine şi prietenii mei şi imediat mi-a răspuns cu "Da".

Am petrecut weekendul împreună… şi cu cât ajungeam să îl cunosc mai bine pe Kyle cu atât îmi plăcea mai mult ca prieten. Şi prietenii mei gândeau la fel – era de treabă.

Luni dimineaţă, l-am văzut din nou pe Kyle… căra aceeaşi stivă de cărţi:

"O să faci muşchi serioşi cărând această grămadă de cărţi în fiecare zi." – i-am spus. El doar mi-a zâmbit şi mi-a dat jumătate din cărţile pe care le ţinea în braţe.

În următorii patru ani, eu şi Kyle am devenit cei mai buni prieteni. La finalul liceului, am început să ne gândim la facultate. Am mers în oraşe diferite. Ştiam că vom rămâne tot timpul prieteni, că distanţa nu va fi o problema. El voia să se facă doctor, eu voiam să îmi deschid propria afacere.

Kyle a fost printre primii din clasa noastră. L-am tachinat tot timpul că este un tocilar; pentru absolvire, profesorii l-au rugat să pregătească un discurs. Am fost atât de bucuros.. nu trebuia să fiu eu cel care va vorbi în faţa profesorilor şi a părinţilor.

În ziua absolvirii l-am văzut pe Kyle. Arăta minunat. Avusese mai multe întâlniri decât mine şi fetele chiar îl iubeau. Uneori chiar îl invidiam. Ziua absolvirii a fost una din acele zile în care eram gelos pe el. În ochii lui am citit emoţie, aşa că m-am dus la el şi am încercat să îl încurajez. Apoi a urcat pe scenă şi a început să vorbească:

"Absolvirea este un moment important din viaţa noastră. Ar trebui să le mulţumim celor care ne-au ajutat să trecem cu brio de aceşti ani grei. Părinţi, profesori, fraţi... dar mai ales prieteni. Sunt aici pentru a spune tuturor că un prieten este cel mai bun cadou pe care ţi-l poate oferi Dumnezeu. Vă voi spune o poveste."

Mă uitam la el, în timp ce, cu lacrimi în ochi, spunea lumii întregi povestea din ziua în care ne-am întâlnit. El planificase să se sinucidă în acel weekend. A spus cum şi-a curăţat vestiarul astfel încât mama lui să nu fie nevoită să o facă mai târziu şi ducea acasă o parte din lucruri. S-a uitat la mine şi mi-a zâmbit:

"Din fericire, am fost salvat. Prietenul meu m-a salvat." sursa: www.kudika.ro

Am ascultat cum acest tânăr popular şi iubit de toate colegele noastre ne-a povestit despre cel mai urât şi slab moment din viaţa lui. Am văzut cum mama şi tatăl lui se uitau la mine şi, cu lacrimi în ochi, îmi zâmbeau recunoscători. Nu subestima NICIODATĂ puterea acţiunilor tale. Cu un gest mic poţi salva viaţa unei persoane.

-sfârşit-

Mica enciclopedie de sănătate
E bine să stim

Încărcarea cu vitamine (II)

Catalog de la A la Z

Articol prelucrat de **Mârzac Diana - Maria**
Asistent Director Fundaţia Alinare

Vitamina B este de fapt ca o familie de vitamine solubile în apă, care are mai mulţi fraţi:

Vitamina B1 - Tiamina

Supranumită şi "vitamina bunei dispoziţii" sau "vitamina performanţei intelectuale", deoarece conferă creierului cantitatea necesară de glucoză si o ajută să fie asimilată. Când aceasta lipseşte, sunt probleme cu depresia, oboseala, scăderea apetitului, probleme de memorie şi de agilitate.

Tiamina transformă mâncarea în energie.

Hrăneşte muşchii corespunzător, astfel încât inima să bată normal, gambele să nu aibă dureri, sau vreo lipsă de agilitate.

Vitamina B2 - Riboflavina

Este numita aşa datorită culorii sale galben verzuie.

Ea se ocupă cu producerea în mod special a enzimelor (compus ... care catalizează procesele de sinteză şi de degradare din organismele animalelor, plantelor şi microorganismelor, producând şi păstrând energie) din corp.

Este benefică pentru că menţine acuitatea vizuală, şi păstrează în formă celulele nervoase, regenerează ţesuturile.

Este benefic pentru celulele pielii, părului şi unghiilor.

Lucrează în echipă cu phridoxine şi niacin, pentru a menţine sistemul imunitar , ajutând astfel corpul să lupte împotriva germenilor.

Favorizează şi protejează apariţia celulelor roşii

Vitamina B3

Niacin sau acidul nicotinic, se obţine direct din hrana pe care o mâncăm.

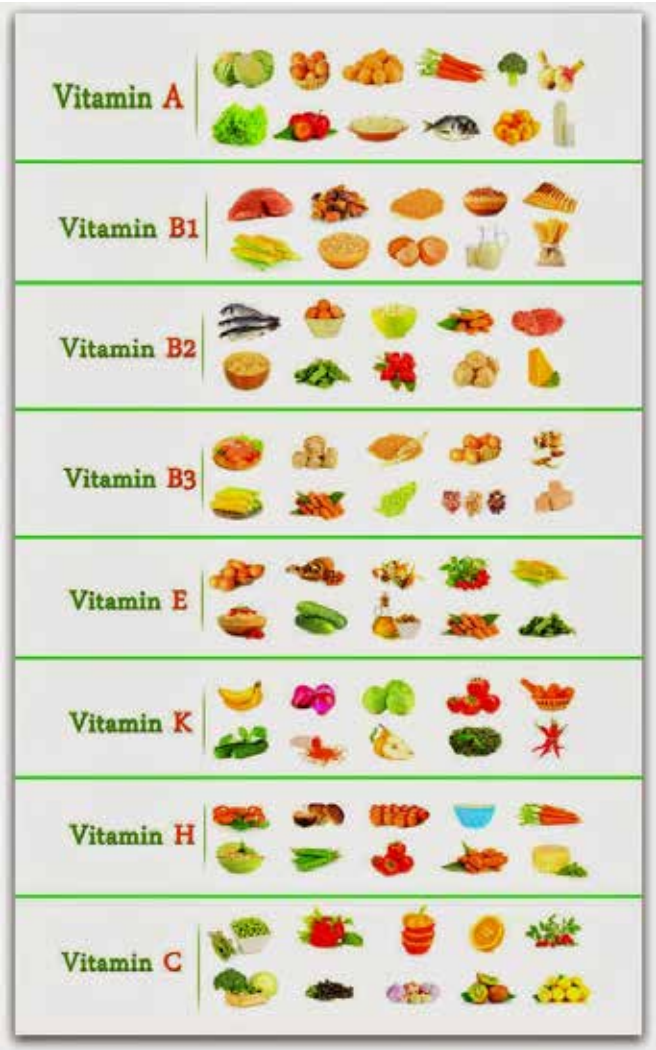

Poate de asemenea fi obtinut din triptofan , un aminoacid, pe care organismul îl procură direct din alimentaţia noastră proteică.

Ajută la circulaţia vaselor de sânge, menţine sănătatea pielii împreună cu familia sa.

În preajma sa, mucoasa stomacului se simte bine.

Stabilizează nivelul zahărului din sânge.

continuare în pag. 8

continuare din pag. 7

Vitamina B5

Sau vitamina pantotenică - se numeşte aşa datorită faptului că o putem găsi pretutindeni în hrană, sau în intestine, unde cu ajutorul unei bacterii, corpul o sintetizează.

Ajută la producerea de energie, ajută metabolismul şi grăsimi, proteine şi carbohidraţi.

Este producătorul hormonului adrenalinei şi insulinei.

Ajută la asimilarea fierului şi păstrează imunitatea.

Vitamina B6

Este o coenzimă care acţionează împreună cu alte enzime, în foarte multe procese chimice în corp.

Numele acestei vitamine, provine din grecescul "Piro", care înseamnă "foc". Motivul pentru acest nume este datorită faptului că se sintetizează pyridin, un lichid fără culoare, cu miros, care se găsesc în multe medicamente şi extrem de inflamabile.

Hrana conţine trei tipuri diferite de vitamina B, denumită pyridoxal, pyridoxamine şi phyridoxine. Ultima este cea mai comună şi se degradează cel mai puţin.

Previne ateroscleroza, şi bolile de inimă, redue sindromul premenstrual, stabileiază zahărul în diabetul zaharat, este recomandat pentru tratamentul sindromului tunelul carpian. Transformă carbohidraţii şi grăsimile în energie, ajută la asimilarea proteinelor, îmbunătăţeşte circulaţia scăzând nivelul homocisteinei, ajută la sănătatea sistemului imunitar, menţine în bune condiţii sistemul nervos, crearea hemoglobinei din sânge.

Vitamina B7 sau Biotină

Biotină vine de la cuvântul "bios"care înseamnă viaţă, cuvânt care reprezintă cel mai bine această vitamină.

Este conţinută de multe alimente şi sintetizată de bacteriile intestinale, de aceea este foarte greu să nu fie găsită în organism decât dacă nu este inhibată de anumite medicamente sau antibiotice.

Vitamina B9 sau acidul folic

Este o vitamină solubilă în apă. Folic este un cuvânt care înseamnă "frunză". Numele i s-a dat după ce a fost descoperit prima datăcă există în frunzele de spanac.

Numim acid folic forma produsă prin sintetizare, în timp ce forma găsită în alimente se numeste folacin.

Ajută la sintetizarea ADN-ului, si al Acidului Ribonucleic. Pentru ca celulele să se multiplice, este nevoie de această vitamină. De asemeni, ajută sistemul nervos, inima şi dezvoltarea fetusului, etc.

Este atât de importantă încât în America s-a aprobat introducerea ei în pâine, paste, şi cereale.

Vitamina B12 sau cobalamin

Este ultima vitamină din familie , descoperită cel mai recent. Ea ajută la corecta formarea celulelor roşii. Fără această vitamină nu am putea asimila fierul, calciul şi vitamina A.

Unde găsim această familie de vitamine?

Hrana pe care o consumăm ne poate ajuta să obţinem o cantitate suficientă de vitamine, daca ştim să diversificăm ceea ce folosim: cereale (orez, grâu, ovăz), leguminoase (soia, fasole, linte, etc.), nuci, ciuperci, etc. Ea se află şi în alimentele de calitatea a doua (carne, lactate, ouă), însă cantitatea care se pierde în urma metabolizării acesteia, este mai mare decât se introduce în corp.

Vă îndemnăm de aceea să alegeţi să vă hrăniţi cu ceea ce este mai sănătos, mai ales în perioada sfârşitului de an, când există tendinţa abuzurilor de toate felurile!

Vă dorim să intraţi în anul nou cu ţinte noi, hotărâţi să vă păstraţi sănătatea şi să aveţi o viaţă lungă şi frumoasă!

-va urma-

Text inspirat şi tradus de pe site-ul: http://www.botanical-online.com/english/vitamin_b.htm

...::: Un mod de viață: Asociația „Ridică-te și umblă” :::...

Transmite viață din locul în care ești!

GEORGE UBA - președinte
Asociația „Ridică-te și umblă”

În 1972, Nasa a lansat naveta spațială Pioneer 10. Potrivit celor scrise de Leon Jaroff în Time, principala misiune a satelitului era să ajungă în dreptul lui Jupiter pentru a fotografia planeta şi sateliții săi, iar datele culese să le transmită înapoi pe pământ prin câmpul magnetic, centurile de radiație şi atmosfera gigantului sistemului nostru solar. Oamenii de ştiință considerau acesta ca fiind un plan cutezător, pentru că la acea dată nici un satelit terestru nu trecuse dincolo de Marte şi se temeau că centura de asteroizi ar fi putut distruge satelitul mai înainte ca acesta să ajungă la destinație. Însă Pioneer 10 şi-a îndeplinit nu numai misiunea, ci mult mai mult. Trecând pe lângă Jupiter, în noiembrie 1973, forța gravitațională imensă a gigantului a propulsat naveta spațială spre periferia sistemului solar. La un miliard de mile depărtare de soare, Pioneer 10 a trecut de Saturn. La circa 2 miliarde, a trecut valvârtej pe lângă Uranus; la aproape 3 miliarde de mile, a trecut şi de Neptun, iar de Pluto, la aproape 4 miliarde de mile depărtare de soare. Pe la anul 1997, la 25 de ani de la lansare, Pioneer 10 se afla la mai mult de 6 miliarde de mile depărtare de soare. Şi în ciuda distanței imense, Pioneer 10 a continuat să transmită pe pământ semnale radio.

„Poate faptul cel mai remarcabil,” scrie Jaroff,” este că acele semnale provin de la un transmițător de 8 W, care radiază aproximativ aceeaşi energie ca un bec de veghe şi ajung pe pământ după circa 9 ore de la transmitere.” Micuțul Satelit-care-a-reuşit nu era calificat pentru a face ce a făcut. Inginerii au proiectat Pioneer 10 cu o durată de viață funcțională de numai 3 ani. Însă naveta merge în continuare, iar transmițătorul ei de 8 W a reuşit mai mult decât s-ar fi aşteptat cineva.

Fii conștient de ceea ce ai !

Ești tentat să crezi că dacă ești o persoană cu dizabilități nu poți avea o influență în lumea în care trăiești pentru că resursele pe care le ai nu le consideri apreciate de alții și că nu le poți mediatiza cum fac cei fără probleme fizice. O altă piedică este și receptivitatea slabă pe care o au instituțiile de orice fel de a asigura o vizibilitate bună a persoanei cu limitări. Și dacă vrem să mai adăugăm un motiv de descurajare (pe care nu-l vom lua în seamă) este și slaba integrare a persoanei cu dizabilități în spațiul social profesional, unde, nu puțini ar putea oferi o prestație de marcă. Și totuși de ce să mergem înainte?

Deși par că au puțină putere cu care să transmită o viziune de viață pe orientarea celor mai înalte valori, totuși ceea ce pot să facă prietenii noştri cu multe abilități este să reafirme și să reabiliteze prie-tenia interpersonală, întrucât pe măsura dorinței de a avea mai mulți prieteni, în aceeași măsură știu să-și dea prietenie. Societatea noastră e în mare lipsă în acest domeniu al resurselor sufletești, întrucât goana după rezultate și dupa binele personal eclipsează puterea relației prin prietenie.

În al doilea rând talentele lor, discursul lor, prestațiile lor au alte semnificații, mult mai înalte decât cei valizi care fac ceva similar. Să mă explic. Dacă o persoană în cărucior spune în mod onest în fața a 100 de oameni, că viața este plină de bucurii și satisfacții și că merită să fie trăită la cota entuziasmului celui care o declară, impactul este de zece ori mai mare. De ce? Pentru că cel limitat vede adevăratele semnale ale vieții și prinde fundamentele existenței pe lângă care trec mulți.

În al treilea rând este o rațiune pe care o transmit prietenii noştri nevăzători sau cu probleme locomotorii, sau surzi. E ideea că dacă s-a întâmplat să existe o pierdere de natură fizică în viața lor, atunci atenția este îndreptată în a nu pierde ceea ce face cu adevărat viața frumoasă.

Aşa se face că, într-o discuție cu Bogdan Vuză, îmi spune că vrea să fie activ în a face ceva în domeniul IT și că deja a pornit proiectul site-ului ”Ridică-te și umblă”. Aşa se face că Ștefania, pleacă cu căruțul ei electric și vizitează spitale încurajând pe mulți. Aşa se face că Jeni trimite mesaje de bucurie pe telefoanele multor oameni. Aşa se face că Costel Pârnău din Timişoara , atunci când își prezintă poves-tea de viață face de rușine pe mulți care ar putea să muncească și nu o fac, în timp ce el, fără picioare și fără o mână, își arată roadele muncii lui în construcții. Și alții fac ce fac ei, dar în condiții normale, cu puteri normale. Cei cu probleme trebuie să-și înmulțească efortul și să intre în condiția sacrificiului, care înnobilează și dă valoare actului făcut.

Și continuați voi că știți mai bine ce forță se ascunde în slăbiciune. Important e că transmit frumusețea unei vieți de oriunde sunt ei. E timpul să-i descoperim!

-sfârșit-

O ALTĂ TOAMNĂ CURGE

O altă toamnă curge,
iar inima mea
e tot mai plină de păsări,
dar n-am obosit
ducând o parte din cer
în spinare;

în tine am ascuns fereastra
prin care ne furişam goi
să întâmpinăm ploaia,
înainte ca zeii
să-şi spele picioarele în ea;

amintirile noastre
râd atât de frumos
între dinţii uscaţi ai ierbii,
că nu mă mai satur
să cern peste ele
cioburi de vitralii
plesnite de stele...

Magdalena Dorina Suciu

DOAMNE, FIE VOIA TA

Doamne, nu-mi da prea mult
Ca să Te uit.
Dar nici putin ca să cerşesc.
Dă-mi cât ştii, în tot ce fac
Să nu mă rătăcesc.

Fericiţi cei milostivi
Pe acest pământ
Faptele bune ne ajută
Dincolo de mormânt.

Nu fi lacom la-nșelare,
Adunând comori străine,
Căutând să-nșeli pe altul
Mai întâi te-nșeli pe tine.

Emilia Todiraș
Moinești

VISE RĂTĂCITE

În spatele viselor rămân amintiri, Ce dacă.
Am cuprins din stele atâtea gânduri…
M-am întors la farmecul inocenţei uitând
De folosul timpului când am devenit femeie.
Îţi înapoiez surâsul sau poate doar lacrima
Adun cuvinte ca să nu găsesc flori de NU MĂ UITA
Prin culoarea timpurie apar din nou…
Îţi datorez atâtea, dar n-am să te caut.

Dascălu Dana
Hârlău

RUGACIUNE DE ELIBERARE

Doamne, ne rugăm la Tine,
Pentru ziua care vine.
Apără cu Harul Tău
De tot ce poate fi rău.

De nelinişte, tristeţe,
Dar şi de false poveţe.
Izbăveşte-ne pe noi
De orice grija şi nevoie.

Noi îţi zicem: Slavă Ţie,
Convinşi că o să ne fie,
Sprijinul Tău de folos
Pentru orice credincios

Nicolae Popescu
Din vol. „De la real la ideal”

“LEMNE PENTRU VACĂ”

Cică într-o zi cu soare,
Costică, plin de răbdare,
S-a dus şi el în pădure,
Dar nu după fragi şi mure,
Cum făcea de obicei,
Când n-avea alte idei,
Ci după lemne de foc,
Că nu mai avea deloc.
Plimbându-se cu ardoare,
Probabil din întâmplare,
Cam prin aceeaşi pădure
Fără fragi şi fără mure,
Pădurarul nea Georgică
L-a surprins clar pe Costică,
Fără doar şi fără poate,
Cu un braţ de lemne-n spate.
-Ce faci tu aici, Costică?
-Iau nişte lemne, Georgică!
-Păi, de ce? Ce faci cu ele?
-Cum ce? Le dau vacii mele,
Ca să mănânce şi ea,
Că nu are ce mânca!
-Ai visat urât pesemne!
Vaca nu mănâncă lemne!
-Nu-i nimic, eu tot îi dau,
Fiindcă pot şi fiindcă vreau!
De nu le-o mânca deloc,
Asta e, le bag pe foc!

Petrache Florian
Puchenii Mari – Prahova

BLITZKRIEG

Atac sau apărare?
Atac de apărare!
Să strivim inamicul
Cât nu s-a pregătit!

Tactica asta nouă
Ne-aduce pe cântar
O-ntreagă. Europă,
Oceanul drept hotar!

Aşa grăit-a Hitler
În anii treizeşicinci,
Seduse generalii
Cu noile tactici.

Şi nouă, ca suboameni,
Ne pregăti atunci
O nouă războire
Şi suferinţe lungi.

Dar iată că dreptatea-i
Şi-n cer şi pe pământ:
Mor iute ticăloşii,
Şi nu-i minţit cuvânt!

Mor iute ticăloşii
De Dumnezeu loviţi!
Satana strânge pumnii,
Scrâşnindu-şi ai săi dinţi!

Dumitru Nicolae Albu
Craiova

TE-AI NĂSCUT SĂ FII BOGAT

Te-ai născut să fii bogat:
Și de lume aplaudat.
Să nu stii ce este greu
Sau să suferi de vr-un leu

Te-ai născut în bogăție,
Așa cum îți place ție
Te fălești că ai de toate
Chiar de nu ai multă carte

Ești lăudăros, îngâmfat,
Nu ceri de la nimeni sfat
Cu cei de rangul tău vorbești
Pe sărac nu-l socotești

Bine ai fi să te cobori
La cuvinte ca să nu mori
Și să iei ca împărăție
Pe Isus și a veșnicie

Că pe pământ nu este nimic
Viața trece cîte un pic
Ajută și pe cel ce n-are
Și comoară în cer să fie mare

Pune comoara pe bune fapte
La banca cerului!... se poate!
Și vei avea bucuria
Pe Isus și veșnicia.

Petrică Lupu
Țigănești - Teleorman

FRÂNTURI...

... Flămând de amintiri
am acostat lângă epava unei amintiri,
din demultul vremii...
Eram tânăr și ochii dimineților
îmi zâmbeau ispititor și galeș,
Aidoma fetelor frumoase în nopțile de vară.
Nu doresc de la nimeni sfat sau sprijin,
Spuneam tuturor, zâmbind strengărește.
... Panteră perfidă, calculată și rece,
- FRICA, -
pândea fiecare pas, pândea,
Gata, gata să-mi sară în suflet și trup...
DOAMNE, DOAMNE,
Am greșit amarnic atunci, iartă-mă!, ajută-mă!...
Șarpele îndoielii m-a încolăcit fără milă,
și gândul că mâine poate, trupul meu
Nu va mai fi, mă sugrumă lent...
DOAMNE, VINO, AM NEVOIE DE TINE!.

Nicu Popcov
București

Talentul... Creația ta

Talentul... Creația ta

Talentul... nu cunoaste handicap!

OMUL BINECUVÂNTAT DE DOMNUL

Fericit este oricine
Cere sfatul Domnului
Și umblă pe Căile Lui.

Azi ești fericit și-ți merge bine
Și te bucuri ne-ncetat
De lucrul mâinilor tale,
Că ești binecuvântat.

Înăuntrul casei tale
Stă nevasta ca o floare,
Ca o viță roditoare,
Iar la masa ta bogată
Stau copiii laolaltă,
Veseli și mereu senini
Ca lăstarii de măslini.

Așa este-ntotdeauna
Omul binecuvântat de Domnul,
El primește zi de zi
Din Ierusalim iubirea,
Iar din Sion fericirea.

Viață lungă îți dă El,
Și-ai să vezi la bătrânețe
Pe fiii copiilor tăi
Și pacea lui Israel.

Dragomir Ilie - Slatina
Din vol. „Eseuri creștine”

CRĂCIUNUL IAR A VENIT

Dedic această poezie pentru: Mincă Ion, Geantă Ecaterina, Gheorghe Adriana cu familia Marinescu Marcela, Stănică Nuți și Gherghișor Mihaela.

Zăpada cade din cer
Uite ce frumos ninge
Pământul de zăpadă acoperit
Crăciunul iar a venit!

Sănii trase de cai
Copilașii se joacă pe deal
Bradul împodobit cu stele
Isus S-a născut într-o iesle.

Pomii încărcați de zăpadă
E ger afară și e frig
În sobă arde focul
Tinerii vin cu colindul.

Casele gătite de sărbătoare
Creștinii pregătesc mese alese
Colindele răsună duios
Astăzi S-a născut Hristos.

Oamenii la biserică vin
Crăciunul este bucurie
Copii și îngeri cântă în cor
S-a născut un Mântuitor!

Mincă Elena Gabriela
Alexandria

ÎN PRAG DE IARNĂ

Se duse toamna, dragii mei
Și ne-a lăsat covor de frunze
Doar pe sub streașini vrăbiuțele dau zor
Păianjenii țes ultimele pânze.

Copiii săniile-și pregătesc
Ca mâine va cădea zăpada
Bunicul iar va bombăni
Când va ieși să curețe ograda!

Ca să-l înveselim un pic
Vom merge ca să-l ajutăm
Diseară, lângă soba caldă
Povești și basme noi o să aflăm.

De-aia, prieteni dragi și scumpi
Privindu-l pe bunicul zic
Ce fericit sunt eu în preajma lui
Iar cine n-are, să își cumpere bunic!

Cucu Mitică

ANUL NOU

Zile, nopți și luni au trecut
Anul s-a învechit, a obosit
Cu gânduri noi și frumoase
Vine noul an cu idei sănătoase.

O s-o luăm de la început
Viața așa cum am putut
Esențial e să fim sănătoși și voioși
Iar la minte luminoși.

Bucurii multe, nenumărate
Iar dorințele să fie împlinite
Să iubim, să fim iubiți
Iar de bunul Dumnezeu slăviți.

Cidem Narcis Brâslașu
Din vol. „Eternul cânt”

HAIKU

Toamnă târzie —
Printre frunzele moarte
Aleargă vântul

de Dragoș Carabăț
Brăila

PENTRU CEI ÎNTEMNIȚAȚI

Doamne, noi când am căzut
Pe Tine nu Te-am cunoscut
Că ești plin de bunătate
Și iertare de păcate!

Luminează Tu cărarea
Tuturor celor întemnițați
Căci și ei și-au găsit salvarea
Când de Tine-au fost chemați.

Acum au al Tău legământ
În temniță încheiat
Să-l simtă ca pe ceva sfânt
Cât vor fi pe-acest pământ.

Doamne, ai milă de ei,
Rândunele, porumbei.
Dă-le har, dă-le putere
Să-Ți slujească din plăcere.

Magda Șuteu
din vol. „Inspirații Târzii”

DECEMBRIE CEL SFÂNT

Fulgii de zăpadă prin aer ei plutesc,
Așezându-se pe tot ce întâlnesc,
Îmbrăcând natura într-o rochie albă,
Care seamănă tare mult cu o mireasă.

Copiii se bucură, cu zăpadă se bat,
Și împreună oameni de zăpadă fac,
Bucuroși cu săniuțele se zburdă,
Pe ulițele satului cu zăpadă multă.

Cu multă bucurie vor mai aștepta copiii,
Ziua când moș Nicolae la ei va veni,
În seara aceea cu mare grijă vor dormii,
Gândind la cadourile ce le vor primi.

Tare mult se mai bucură și oamenii,
Gândindu-se la sărbătorile ce vor veni,
Așteaptă și ei crăciunul cu nerăbdare,
Data când pe cer o stea va apare.

Cei trei magi în seara aceea au văzut,
Clipa când o stea pe cer a apărut,
Atunci ei îndată seama și-au dat,
Că S-a născut un nou Împărat.

Îndată în căutarea Lui ei au plecat,
Ca să-l ducă daruri noului Împărat,
Și-atunci după ce magii L-au găsit,
Aur, smirnă și tămâie I-au oferit.

Isuse, Tu care atunci pe lume ai venit,
Trupul pentru iertarea noastră ai oferit,
Iar noi oamenii de la Tine trebuie să învățăm,
Să ne iubim între noi și ca Tine să răbdăm.

Popescu Nicoleta
Argeș

.....Anunțuri de la cititori..... .....Anunțuri de la cititori..... .....Anunțuri de la cititori.....

Eremia Gică

Vând căruț manual cu 3 roți din cauciuc masiv, la PREȚUL (FĂRĂ NEGOCIERE) de 1.000 Roni. Detalii mobil: 0760-296928, poze pe sit-ul FACEBOOK.

Tătaru Liliana

Mă numesc Tătaru Liliana, din loc. Chirnogeni, jud. Constanța. Aș avea o rugăminte către toți cei care au încredere în Dumnezeu, cu suflet bun și milos, să mă ajute și pe mine nu niște bani să îmi cumpăr lemne de iarnă. Sunt bolnavă de schizofrenie și locuiesc singură. Provin dintr-o familie săracă și nu mă pot descurca din pricina bolii. Dacă veți vrea cu ocazia sărbătorilor să faceți un dar, vă rog să-mi trimiteți din puținul dvs. câte ceva iar Domnul să vă dea odată cu venirea Sfintelor Sărbători de Crăciun și Anul Nou sănătate, fericire și împlinirea dorințelor. Puteți să trimiteți pe adresa mea: Tătaru Liliana str. Moldovei nr. 6, loc. Chirnojeni, jud. Constanta. Vă mulțumesc!

Nota redacției: Responsabilitatea corectitudinii informațiilor din anunțuri, aparține în totalitate autorilor!

.....Viața așa cum este..... .....Viața așa cum este..... .....Viața așa cum este.....

continuare din pag. 5

tru, pentru că El nu a trecut prin atâtea situații doar din pură curiozitate, așa, ca să vadă prin ce trecem noi, ci cu scopul precis de a ne oferi o șansă. Șansa vieții noastre mizere. Unica noastră șansă de a ieși biruitori ca și El, din labirintul sinistru și nesfârșit al unei vieți sărace și lipsite de sens pe acest pământ.

Isus a întruchipat cel mai bine visul de veacuri al omenirii, devenind modelul celui mai popular erou al tuturor timpurilor. Nascut în sărăcie și dispreț, ajunge în final, nemuritor. Iată visul nostru al tuturor. Iată dorința lumii întregi. Iată ceea ce ne dorim de o viață, să devenim din nimic, nemuritori ca Dumnezeu.

Când a părăsit Cerul, Domnul Isus a renunțat de bună voie la statutul Său divin și odată cu nașterea Sa din femeie, a devenit un om la fel ca și noi. A pornit în această viață mai de jos decât nivelul mediu al omenirii și a reușit printr-o ascultare desăvârșită de voința Tatălui Său Ceresc - voință descoperită clar în Sfânta Scriptură - să se îndumnezeiască, adică să devină Om divin, sau Fiu de Dumnezeu.

A făcut lucrul acesta, pentru a ne aprinde speranța că dacă vrem, și noi putem, prin ascultare de Dumnezeu conform Bibliei, să ne îndumnezeim, devenind fii de Dumnezeu. Lucrul acesta nu este o utopie. Acest adevăr, a fost demonstrat din plin de cel mai minunat și adevărat Om care a existat vreodată pe pământ; Isus Hristos.

Există deci o rezolvare pentru noi toți și această rezolvare se află în viitorul foarte apropiat. De ce în viitor? Nu pentru că Dumnezeu nu ar putea soluționa totul acum? A mai făcut-o când era pe pământ și mulți bolnavi s-au întors acasă fericiți și perfect sănătoși, indiferent de ce boală ar fi suferit. Chiar și unii morți au fost înviați și readuși la viață. E clar că nu neputința ar fi problema, ci dragostea lui Dumnezeu nețărmurită nu doar pentru tine, ci și pentru cel de lângă tine care încă nu știe de această fantastică și minunată veste a salvării veșnice. Acesta este singurul motiv al întârzierii rezolvării rapide și definitive a suferinței noaste terestre. Dumnezeu nu poate îndepărta păcatul, boala, suferința fizică sau durerea sufletească, fară să facă judecată și dreptate pe pământ. Iar dreptatea înseamnă nu doar vindecare, dar și nimicire definitivă a răului, așa încât niciodată să nu se mai repete relele existente astăzi pe pământul nostru.

Vorbeam de cei vindecați de Isus acum 2000 de ani. Ce s-a întâmplat cu ei după aceea? Au îmbătrânit, s-au îmbolnăvit și au murit. De ce? Pentru că vindecarea fizică, nu reprezintă soluția adevarată la suferința lumii. Dacă toți bolnavii ar fi vindecați, dar răul, bolile și Diavolul ar continua să existe, pământul ar fi în curând umplut din nou de suferință.

Dumnezeu nu se joacă cu noi. El ori rezolvă problema din temelii, ori o lasă nerezolvată până la un punct. Vestea bună este că nu ne va abandona. Iar durerea, răul din lume și boala vor dispărea definitiv. De ce mai întârzie? Haideți să ne întoarcem fața către El. Am fost creați să trăim în armonie unii cu alții și în ascultare față de Legea lui Dumnezeu. Haideți să ne trăim viața așa cum vrea El. Știm că Isus ne iubește și dorește să ne bucurăm veșnic de Raiul pregătit penru noi.

Dacă chiar îți dorești vindecarea, sau rezolvarea tuturor problemelor pe care le ai, primește-L pe Domnul Isus chiar acum în viața ta. Fii gata chiar acum să-I promiți lui Dumnezeu că vei ierta pe frații tăi și că vei asculta de Legea Lui. Studiază zilnic Biblia cu rugăciune și așteaptă revenirea lui Isus pe norii cerului. În curând totul se va termina cu bine și pentru totdeauna. În curând vom fi cu toții fericiți pentru veșnicie.

-sfârșit-

.....Să ne rugăm pentru..... .....Să ne rugăm pentru..... .....Să ne rugăm pentru.....

Vă rog în numele lui Isus să vă rugați pentru mine că mă simt rău. Domnul să vă răsplătească.

Mariana

Vă rog în Numele Domnului să vă rugați pentru Yura Tarus un tânăr din Republica Moldova.

Mariana Soare

Mă numesc Adriana și am probleme în familie. Vă rog să vă rugați pentru mine și familia mea. Nu vreau decât să am liniște sufletească. Vă mulțumesc.

Adriana

Dumnezeu să Se îndure de noi, și eu am nevoie de susținere în rugăciune. Iar a apărut alergia și sunt foarte agitată. Multumesc.

Mariana

Rozalia solicită rugăciune pentru ea și familia ei. Soțul dorește să plece cu ea și fetița în Spania la sfârșitul lunii. Rozalia nu e sigură dacă e voia lui Dumnezeu.

Sora Margareta are probleme mari de sănătate cu coloana și mai mult cu nervii. Se simte la capătul puterilor.

Să ne rugăm pentru Mariana, mâine merge la oftalmologie, are un edem complicat la un ochi și nu mai vede. Are probleme cu glanda și nu are bani de investigații.

Jeni solicită rugăciune pentru mama ei, Maria, care necesită operație la genunchi dar nu o poate face că nu mai are cine îngriji de ea. Să ne rugăm pentru sănătatea ei și pentru cineva care să le poata ajuta pe amândouă.

Emilia Dinescu

Să ne rugăm împreună vă rog pentru sora mea Mariana Sperlea, bolnavă grav, ca Domnul să facă o minune în viața ei, pentru că El e dătătorul vieții, și poate lungii zilele copiilor Lui. Vă mai rog pentru nepoatele mele Rodica si Cornelia (surori) bolnave de aceeasi bolă necruțătoare. Să cerem îndurare pentru ele și toți bolnavii cunoscuți și necunoscuți. Mă rog alături de voi pentru Aurel să-l vindece Domnul pe deplin și să dea sănătate familiei sale!

Mihalea Victorina

Zilele acestea am forțat iarăși, așa că mi s-au redeschis alte două escare. Acum am iarăși trei!

Știu că trebuia și trebuie să mă protejez, așa că îmi e un pic peste mână să vă rog să continuați să vă rugați pentru mine, însă știu că în continuare trebuie să stau mult pe căruț, pentru a lucra revista și pentru activitatea de la „Ridică-te și umblă”, așa că am mare nevoie să fiu susținut în rugăciune.

Vă mulțumesc din toată inima!

Burcea Aurel

La 1 august 2016, un reprezentant al Poștei Române m-a anunțat că, începând cu 1 septembrie 2016, expedierea revistei prin poștă se va scumpi cu 50%, adică cam cu 10.800 lei / an (108.000.000 lei vechi).

Să continuăm să ne rugăm ca Bunul Dumnezeu să continue să lucreze la inima oamenilor cu inimă mare, astfel ca revista să apară și în viitor. Mulțumim tuturor sponsorilor, știuți și neștiuți, tuturor acestor oameni minunați care ne-au ajutat dezinteresat în toți acești ani (mulțumim din suflet)

Burcea Aurel

.....La mulți ani!..... .....La mulți ani!..... .....La mulți ani!..... .....La mulți ani!.....

<u>Asociația și Biserica “Ridică-te și umblă” - București</u>

*Asociația si Biserica “Ridică-te și Umblă” București urează membrilor și voluntarilor care sărbătoresc ziua de naștere în luna decembrie, un sincer și călduros **„La mulți ani!”**, împlinirea tuturor dorințelor și Dumnezeu să îi binecuvânteze din belșug și neîncetat:* ***Dana Ionela Bordeianu, Nelu Burcea, Cosmin Liciniu Jurcan, Jeni Luță, Andrei Liviu Bălăceanu, Cristian Gabriel Cretburg, Mariana Damac, Ionuț Gabriel Neacșu, Cătălin Valentin Morhan, Cătălin Sebastian Pacu, Ionela Elena Pacu, Ioan Rândașu, Florentina Iuliana Stanislav, Cristian Cătălin Torje, Camelia Maria Tudose, Amelia Vlahopol.***

Mincă Elena Gabriela
Alexandria - Teleorman

Crăciunul a venit cu mare bucurie în sufletele credincioșilor. Tot omul este mai generos și mai bun cu aproapele lui. De Sărbătoarea Nașterii Domnului toate gospodinele împreună cu cei mici încep pregătirea preparatelor tradiționale de Crăciun. Sarmale aburinde sunt servite la masă. Cozonacul galben ca lămâia abia scos din cuptor îndeamnă la degustare. Piftia este și ea așezată pe masă la loc de cinste. Cârnăciorii care îmbie credincioșii să vină mai repede la masă. Și nu în ultimul rând vinul roșu ca rubinul abia scos din butoi dezleagă limba celui care îl servește și astfel la masă este o atmosferă caldă și plină de bucurie. În sobă arde focul, e cald și bine. Bradul frumos împodobit cu beteală și globulețe multe. Bunicii la gura sobei le captează atenția nepoților povestindu-le despre Nașterea Domnului. Copiii ascultă cu mare atenție, bucuroși. În fiecare an Nașterea Domnului dăruiește credincioșilor pace în suflet, împlinire, prosperitate și belșug multă fericire, mântuire și viață veșnică împreună cu familiile lor și împreună cu Domnul nostru Isus Hristos.

Adrian Spiridon Marin
Costești - Argeș

E uimitoare tăria de caracter, forța lor mentală de a primi greutățile vieții cu zâmbetul pe buze, a persoanelor cu dizabilități. Aceasta e doar o latură ce o găsesc, un exemplu de urmat pentru toate persoanele, știm doar să ne văităm, și aceasta se întâmplă mai ales la persoanele normale. Parcă fug de responsabilități, îl iau pe NU POT „în brațe".

Persoanele cu dizabilități eu le-aș numi persoane cu deficiențe, nu cu dizabilitate, sunt mult mai abili decât oamenii obișnuiți. Sunt mult mai talentați, vor să răzbească în viață, au o voință de fier. Mentalitatea lor e uimitoare. Nu am auzit o persoană cu anumite deficiențe să se vaite, să Îl mânie pe Dumnezeu, să spună că nu poate fără a încerca același lucru ca oamenii obișnuiți, deși la ei au o altă durată, rezultatul este același.

Ceea ce-mi place cel mai mult la o persoană cu dizabilitate este că nu există cuvântul nu pot, încearcă, nu se las bătuți de soartă și prin credință reușesc. Faptul de a se simți util pentru el contează. Un zâmbet pe chipul semenilor săi de vede, simte că a realizat ceva.

Emilia Dinescu
Valea Stânii - Argeș

O bară obișnuită de fier, costă 5 lei. Dacă e transformată într-o pereche de potcoave, valorează 10 lei. Dacă e prelucrată și devine ace de cusut, aceeași cantitate de metal valorează 350 lei. Dacă se continuă prelucrarea, și e transformată în arcuri de ceas, aceeași cantitate de metal valorează 250.000 lei. Este același lucru cu educația și caracterul nostru; dacă rămânem în starea brută, valorăm foarte puțin, dacă depunem efort și interes, dacă ne străduim să ne educăm și să îl cunoaștem pe Dumnezeu, putem deveni extrem de valoroși. De fapt în ochii lui Dumnezeu suntem întotdeauna extrem de valoroși, El a plătit pentru noi prețul suprem, a plătit cu viața singurului Său Fiu, ISUS.

(...)

"...CETĂȚENE CERESC, îți este frică de ce va urma azi sau săptămâna aceasta? Ești în fața unei situații ce te neliniștește? Te simți un "firicel de praf" pierdut, rătăcit într-un colț de infinit? PREDĂ-ȚI VIAȚA CHIAR ACUM LUI DUMNEZEU! El îți spune să mergi înainte cu capul sus și să ieși din casă ca cineva care are pașaport ceresc și statut de fiu/fiică preaiubit/ă! În Efes 2,19 Apostolul Pavel zice: "...Tu...nu mai ești străin, nici oaspete... ci ești concetățean cu sfinții, OM DIN CASA LUI DUMNEZEU! Roagă-te, deschide ușa și mergi pe drumul pe care Dumnezeu te va conduce! Vorbește azi cu Dumnezeu în toate împrejurările! Da, ești un "firicel de praf", dar, DACĂ EȘTI ÎN MÂNA LUI DUMNEZEU, DEVII MĂRGĂRITAR! ...Nu uita nici azi, nici mâine, nici-o clipă cât vei trăi pe acest pământ că: EȘTI CETĂȚEAN CERESC ȘI ÎL REPREZINȚI PE DUMNEZEUL UNIVERSULUI!!! O zi, o săptămână, o viață binecuvântată de Domnul să aveți cu toți cei dragi.

Papuc Angelica
București

"Nu-ți subestima valoarea comparându-te cu alții, fiecare suntem diferiți și fiecare suntem speciali. Nu-ți stabili obectivele după ceia ce susțin alții că este important, doar tu poți ști ce e mai bine pentru tine, Nu ignora lucrurile dragi ție, ține de ele ca și cum ar fi însăși viața ta, pentru că fără ele viața ta este lipsită de sens. Nu renunța atunci când ai ceva de oferit. Nimic nu se termină până în momentul în care te oprești să mai încerci. Nu-ți fie frică să admiți că nu ești perfect, Acesta este firicelul fragil care ne leagă unii de alții. Nu alunga dragostea afară din viața ta. Cea mai rapidă modalitatate de a primi dragoste este să dăruiești. Nu-ți fie frică să înveți, cunoașterea este o comoară pe care o poți purta cu tine cu ușurință".

Chiriță Alexandra
Costești - Argeș

... Un om nemulțumit că era sărac, cârtea împotriva lui Dumnezeu. Zicea el, Dumnezeu împarte bogății la toți numai mie nu-mi dă nimic. Cum aș putea să-mi croiesc un drum în viață dacă nu am nimic? Un bătrân auzindu-l îl întrebă: - Ai vrea să ți se taie mâna dreaptă pentru o mie de lei? - Nu, negreșit că nu. - Dar mâna stângă? - Nici! - Ai vrea să-ți dai ochii pentru zece mii de lei? - Nu mi-aș da ochii pentru nimic în lume!

Ei vezi, zise apoi bătrânul, ce bogății ți-a dat Dumnezeu? Și tu te plângi mereu, în loc să-l mulțumești.... Evrei 13,5

(...)

Citește Psalm139,13.14... O discuție între doi prieteni: - Crezi în minuni? - Da! - Da? Dar ai văzut vreuna? - O minune? Da. - Unde anume? În persoana ta! - Sunt eu oare o minune? - Desigur. -Cum așa? - Păi să o luăm metodic: respiri, inima îți bate, poți să vezi, să auzi, să alergi, să mănânci, să sari, să cânți, să râzi, să iubești, să plângi... - Aha... și doar pentru astea eu sunt o minune? - Dar, ce minune mai mare, ca acestea, poate pune Dumnezeu într-un om???...

(Nota redacției: Mă întristează faptul că o asemenea rubrică deosebită tinde iarăși să dispară din cauza neimplicării voastre, a celor ce citiți această revistă. Mirarea mea rămâne: oare din 3.000 de primitori ai revistei, nu se mai găsesc câțiva care să trimită gânduri – proprii sau citite – care să transmită un mesaj de încredere, speranță, optimism… Eu continui să cred că da. Aștept!)

Au crescut subvenţiile pentru şomerii care încep să lucreze şi pentru angajatorii acestora

av. DANA BORDEIANU

Angajatorii vor beneficia de subvenţii mai mari atunci când vor încadra în muncă şomeri sau absolvenţi, potrivit unui act normativ publicat recent în Monitorul Oficial şi care a intrat deja în vigoare. În plus, **persoanele care îşi schimbă domiciliul pentru a începe să lucreze** vor beneficia, la rândul lor, de prime de încadrare sau instalare considerabile, acordate în funcţie de distanţa faţă de localitatea lor de domiciliu.

Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 60/2016 pentru modificarea şi completarea Legii nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru şomaj şi stimularea ocupării forţei de muncă a fost publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 773 din 4 octombrie şi a intrat în vigoare la 60 de zile de la publicare.

Concret, actul normativ stabileşte **măsuri suplimentare de sprijin** pentru **şomerii ce îşi găsesc un loc de muncă** sau **îşi mută domiciliul pentru a fi încadraţi în muncă.** Totodată, de facilităţi majorate se vor bucura şi **firmele care angajează** persoane aflate în şomaj sau absolvenţi ai instituţiilor de învăţământ.

Subvenţiile acordate vor proveni din surse naţionale şi europene, iar România are alocate, până în 2020, aproximativ **230 de milioane de euro** pentru stimularea forţei de muncă, prin reducerea şomajului şi integrarea tinerilor pe piaţa muncii. De altfel, autorităţile trebuie să utilizeze fondurile europene până în 2018, în caz contrar banii urmând a fi returnaţi.

Subvenţii majorate pentru angajatori

Actul normativ aplicabil de mâine stabileşte cuantumuri mărite ale subvenţiilor acordate angajatorilor ce încadrează în muncă noi categorii de persoane, precum şomerii ori tinerii între 16 şi 24 de ani care nu au un loc de muncă şi care nu urmează o formă de învăţământ.

Spre exemplu, firmele care vor angaja, pe o perioadă nedeterminată, absolvenţi ai instituţiilor de învăţământ, vor primi, **timp de un an**, câte **900 de lei** pentru fiecare absolvent angajat, în condiţiile în care legislaţia de până acum stabilea un cuantum maxim de 750 de lei în acest caz. Mai mult, în cazul în care absolvenţii sunt persoane cu handicap, subvenţia va fi acordată angajatorului pe o perioadă mai mare, respectiv **18 luni.**

De asemenea, suma de **900 de lei** (faţă de 500 de lei) va fi acordată, pe o perioadă de **12 luni**, companiilor care angajează, pe perioadă nedeterminată, persoane provenind din **următoarele categorii:**

- şomeri cu vârsta de cel puţin 45 de ani;
- şomeri care sunt unici susţinători ai familiilor monoparentale;
- şomeri de lungă durată;
- tineri cu vârste cuprinse între 16 şi 24 de ani, care nu au un loc de muncă, nu urmează o formă de învăţământ şi nu participă la activităţi de formare profesională.

Şi în acest caz, suma amintită va fi acordată pentru fiecare persoana angajată, cu obligaţia menţinerii contractului individual de muncă pe o perioadă de cel puţin **18 luni.** În caz contrar, angajatorii vor fi obligaţi să restituie agenţiilor pentru ocuparea forţei de muncă, în totalitate, sumele încasate pentru fiecare persoană căreia i-a încetat contractul de muncă sau de serviciu înainte de împlinirea termenului de 18 luni.

Potrivit actului normativ, subvenţiile se vor acorda proporţional cu timpul efectiv lucrat de persoanele angajate din categoriile menţionate, precum şi pentru perioadele în care persoanele se află în concediu de odihnă.

Cuantumul primelor de activare, încadrare sau instalare pentru şomeri

În ceea ce îi priveşte pe şomeri, OUG nr. 60/2016 stabileşte acordarea unei **prime de activare**, neimpozabile, în valoare de **500 de lei**, acelor persoane înregistrate la agenţiile pentru ocuparea forţei de muncă, ce se angajează cu normă întreagă, prin intermediul unui contract de muncă cu o valabilitate de **cel puţin trei luni.** De altfel, o asemenea facilitate nu este prevăzută în cuprinsul actual al Legii nr. 76/2002, dar lucrurile se vor schimba de mâine, odată cu aplicarea noilor reglementări.

continuare în pag. 19

Totul pentru Alexander

de Chris Turner

La șase luni, fiul lor surâdea rar și se mișca cu greu.Cum sindromul de care suferea nu era prea cunoscut, Chris Turner și Ashley Bristowe au pus în funcțiune cu succes propia lor metodă terapeutică.

La Filadelfia, în luna următoare, aprilie, împreună cu treizeci de părinți, veniți din toată lumea, cei mai de departe fiind din Belarus, Singapore și India, am petrecut o săptămână ascultând conferințe, care ne-au bulversat așteptările - și ideea că noi va trebui să lucrăm foarte mult, având un rol determinant în tratamentul lui Alexander. Programul clinicii era foarte ambițios, aproape imposibil de realizat în totalitate. Era un regim de stimulare psihică și intelectuală aproape constant - distanțe zilnice de parcurs în pantă, exerciții de lectură și de calcul, antrenamente pentru a ameliora respirația și coordonarea - sub responsabilitatea exclusivă a părinților. Cum ne-a zis și Rosalind Doman în acea perioadă: "Programe rezonabile sunt o mulțime. Plictiseala, din cauza aceasta ele nu dau rezultate."

Imediat cum ne-am întors acasă, am rearanjat parterul casei în funcție de nevoile lui Alexander. Am pus peste tot covoare și fișe cartonate având cuvinte și puncte pentru lectură și calcul. Am mai instalat o bară și o scară orizontală pentru ca el să poată merge pe trepte, ținându-se de aceasta (avansând și schimbându-și poziția îi va ajuta creierul să stăpânească mișcările încrucișate, iar faptul că-și ținea mâinile ridicate în aer îi va ameliora și ținuta). Am scos din alimentația sa toate substanțele care i-ar putea produce alergii și eventuale inflamații pe care le cunoșteam, astfel încât nimic să nu-i dăuneze dezvoltării sale. Meniul său cotidian putea fi asemănat cu al unui atlet olimpic.

Am avut nevoie de o armată de voluntari ca să-i putem realiza tot programul zilnic și asta datorită faptului că majoritatea vecinilor din cartier erau la curent situația lui Alexander. Când el a reușit să meargă singur de la un capăt la celălalt al străzii, în primăvara următoare aniversării celui de-al treilea an al său, primele sale curse au fost vizitele triumfale la vecinii entuziaști care l-au ajutat.

Alexander cu sora sa mai mare Sloane, care a fost prima persoană care l-a făcut să râdă.

Am mai așteptat încă un an pentru a avea proba că lecțiile de lectură și de calcul au fost asimilate de copil. În toate zilele îi defilam prin fața sa cărți cu cuvinte și cifre, fraze și ecuații, dar cum puteam măsura utilitatea lor, deoarece Alexander nu se exprima decât prin monosilabe și bucățele de fraze? Însă am aflat răspunsul într-o zi pe când ne aflam în mașină, pe punctul de a ieși dintr-o parcare. Ashley i-a enumerat cuvinte care rimau pentru ca el să le repete. Ea a spus "car - mașină" și el a repetat, apoi "par", "bar", "star".

Ashley s-a muiat pe bancheta din față, crezând că jocul s-a terminat. Însă de pe scunul din spate s-a auzit o voce melodioasă și jucăușă: "chitară!". Un cuvânt cu mai mult de o silabă, din afara listei. Strigătele noastre de bucurie l-au surprins așa de tare pe Alexander, că a început să plângă. El putea acum să vorbească și chiar să facă unele rime! Aceste rime minunate justificau doar ele însele, penibilele zile de terapie.

Alexander va avea în curând șase ani, și nu ne mai îndoim acum de capacitatea sa de a învăța.

Programul său zilnic este un inventar de lucruri care trebuiesc făcute permanent și poate va trebui să le facă toată viața lui, și în nici un caz nu se va opri în a le face pentru următorii ani. Acum el poate să vă spună numele și adresa sa. El poate să vă ceară să-i desenați o betonieră, spre exemplu, pe tabla sa albă și poate să enumere fericit orice literă i-ați scrie. În supermarchet el anunță numărul aleilor, după panourile care sunt instalate deasupra lor, având o preferință deosebită pentru raionul 5, care duce spre casieria automată. Când plimb produsele pentru a li se citi codul de bare, în fața lectorului optic, el ridică brațele excitat și strigă: " Ordi-na-teuur ".

Sub bretonul său blond, ochii

continuare în pag. 17

continuare din pag. 16

lui de o culoare maro închis vă hipnotizează și întotdeauna au reușit să smulgă un surâs din partea casierului de la magazin.

Oricare ar fi limitele sale veritabile, el este încă departe. După părerea noastră nu va fi niciodată complet autonom, dar eu cred că dacă se va apropia de această limită, va fi, deoarece, în pofida avizului multor specialiști, noi am utilizat la maxim fiecare clipă ai primilor săi ani de viață, perioadă în care creierul său era disponibil într-o măsură mai mare de a se reorganiza pentru a limita efectele negative ale absenței acestui fragment de genă din fiecare celulă a corpului său. Îmi doresc ca terapia aplicată fiului meu să fie considerată un exemplu de urmat în materie de intervenție precoce: în toate zilele și toată ziua, atât de intensiv pe cât putea să ofere o familie epuizată, imediat ce o problemă a fost suspectată în dezvoltarea copilului.

Ceea ce ar trebui să reținem din povestea lui Alexander, este că felul nostru de a trata copiii cu nevoi particulare este contrară bunei direcții.

În octombrie 2012, familiile și personalul care tratează copiii atinși de sindromul Kleefstra din America de Nord au ținut cea de a doua reuniune bianuală la San Antonio în Texas. Evenimentul a fost organizat prin intermediul site-ului Facebook și au participat în jur de treizeci de familii. Soția mea a fost prezentă la reuniunea precedentă, însoțită de copii, în cazul meu acum era pentru prima dată. În timp ce ne pregăteam bagajele, mi-am dat seama cu stupoare că încă nu mai întâlnisem până atunci, un alt copil cu același simptom ca Alexander.

La San Antonio, am văzut o mulțime de copilași cu ochii căprui închiși, ca ai lui Alexander, iar unii copii își târau picioarele în mers ca și el. Fiul nostru este un copil foarte afectuos, dar am văzut acolo fetițe care debordau de entuziasm la fiecare nouă întâlnire. Mulți dintre copii aveau probleme mult mai grave și mai complicate decât Alexander: epilepsie sau probleme gastro-intestinale cronice care necesitau internare frecventă în spital, intubări și tratament medicamentos zilnic.

Am fost bulversat la vederea acestor copii, dar și de familiile acestora - părinți, bunici, frați și surori - care au căutat și au găsit propriile lor căi printre misterele acestui sindrom.

Prima seară am servit cina cu toții într-un restaurant unde se servea friptură la grătar în stil texan. După masă, plimbându-mă din grup în grup pe terasa restaurantului, l-am observat pe Alexander așezat, având un aer fericit, pe genunchii unui tânăr zâmbitor. Odată ce prezentarea a fost făcută, am înțeles că el nu este o rudă a vreunui copil, ci un bolnav atins de acest sindrom. Debbie, mama sa, ne-a povestit că fiul său Austin - acum în vârstă de douzecișicinci de ani - era unul din primii băieți asupra cărora s-a diagnosticat acest sindrom. Lipsa genei 9q34.3 i-a fost descoperită după cea de-a paisprezecea sa aniversare și după o serie de false diagnostice. I-au spus lui Debbie că este al treilea caz confirmat în lume. Era un copil ascultător, relativ capabil și fără probleme medicale grave, până ce a avut un violent atac convulsiv, la vârsta de 12 ani, ocazie cu care a devenit dependent de familia sa. "Pubertatea sa a fost un infern.", ni s-a destăinuit Debbie, înainte de a ne povesti o întâmplare de coșmar, urmată de antidepresoare și un retur lent la echilibru mental. Părintele unui alt adolescent bolnav ne-a făcut o listă lungă asemănătoare de regresii în ceea ce privește sănătatea copilului lor și a complicațiilor grave care au apărut.

Alexander sărbătorind împlinirea a șase ani împreună cu familia

Alexander va atinge vârsta pubertății în aproximativ șapte ani. Eșantionul de bolnavi adulți de sex masculin este foarte restrâns pentru a putea face predicții credibile, însă știu că incertitudinea ne va bântui în pofida bucuriei pe care ne-o va face fiecare progres pe care-l vom vedea la fiul nostru. Din această cauză misiunea părinților care au un astfel de copil nu este niciodată terminată. Nu este niciodată timp suficient, pentru a-i acorda toată îngrijirea medicală necesară și nici mijloacele tehnice de care am avea nevoie. Enigma sindromului și certitudinea că nu se va putea elibera niciodată de consecințele acestuia, îl vor însoți în permanență ca un frate geamăn fantomă.

Și totuși, este exemplul lui Austin a cărui adolescență dificilă a trecut. Acum el este fericit și locuiește într-o rezidență pentru adulți, având nevoi speciale și în același timp el cântă într-o cor local. În acea seară, cu Alexander pe genunchii săi, mi s-a părut a fi bun ca mentor, un veritabil model pentru fiul meu în viitor.

-sfârșit-

Sursa: Selection.ca - septembrie 2015
*Trimis de **TRAIAN FLOREA** – Canada*

Dat fiind termenul de trimitere a revistei la tipografie, scrisorile, sms-urile, e-mail-urile,... voastre trebuie să ajungă la mine până pe data de 1 a lunii de apariţie a revistei.

Vă rog mult, pe toţi cei care scrieţi, puneţi-vă numele complet şi adresa!

Mulţumesc mult pentru înţelegere!

Doresc să corespondeze:

Beni

Mă numesc Vlăsceanu Beniamin, am 31 de ani, sunt hipoacuzic – deficiențe de vorbire și auz - . Lucrez la I.M.U.T. S.A. Moreni, am casă proprie și nu am vicii. Doresc să cunosc o fată pentru prietenie / căsătorie. Nu contează ce religie are, dar să fie serioasă și fără vicii. Pot fi contactat la 0727-680738 – numai mesaje. Facebook – Beniamin Vlăsceanu.

Cristi

Mă numesc Cristi, am 31 de ani, sunt sincer, iubitor și serios. Doresc să cunosc o persoană foarte sinceră și iubitoare, care să dorească să se mute la mine, în comuna Bărcănești, jud. Ialomița. Să aibă 30-31 ani. Mai multe relații la 0720-824967.

Deaconescu Adrian Dorel

Mă numesc Deaconescu Adrian Dorel, am 55 ani (n. 12.12.1960), am gr. 2, neuropsihic și doresc să cunosc o doamnă, cu aceeași dizabilitate, gr. 2, neuropsihic, o bună creștină, fără obligații, în vârstă de 48-55 ani, pentru prietenie / căsătorie, din toată țara, dar în mod special din Hunedoara, Timiș, Gorj, Alba, Arad și împrejurimile acestor județe. Persoanele care mă contactează pentru căsătorie să fie de religie babtistă sau penticostală. Nu răspund la persoane neserioase, doresc o relație pusă pe temelia lui DUMNEZEU şi pe seriozitate. 0774-042022 sau 0755-802331

Vasile

Mă numesc Vasile, am 48 de ani (n. 27.08.1968), nevăzător, vreau să cunosc o doamnă de vârstă apropiată, cu sau fără dizabilitate. Să fie creștin ortodoxă. 0741-497472.

Cătălin

Mă numesc Cătălin, sunt din Rovinari, jud. Gorj, am 30 de ani, cu handicap gr. 2, caut o fată cu handicap gr. 2 sau 3, cu vârsta cuprinsă între 20 și 31 de ani, sau doamnă divorțată cu vârsta cuprinsă între 40 și 44 ani. Pot fi contactat la 0758-438915. Rog seriozitate. Răspund și la număr privat.

Cosmin

Tânăr, 31 ani, păr brunet, ochi albaștri, simpatic, 1,75 m, 60 kg. Aș dori să cunosc domnișoare (18-30 ani) sau doamne divorțate (30-40 ani), pentru o relație serioasă, pentru prietenie / căsătorie. Să fie sinceră. Doresc să locuiască la mine (sunt din Râmnicu Vâlcea). Pot fi apelat la 0764-104277 sau 0741-970176

Ionuț

Mă numesc Ionuț, am gr 2, doresc să cunosc o fată cu vârsta între 20 și 34 ani. Doresc o relație serioasă pentru prietenie / căsătorie. Pot fi contactat la 0765-351080. Nu răspund la nr privat. Disponibil non-stop.

Adrian

Mă numesc Adrian, doresc să cunosc o fată cu vârsta între 20 și 30 ani. Doresc să fie credincioasă și să locuiască la mine. Sau doamnă divorțată, cu vârsta între 30 și 40 ani. Nu răspund la nr privat. Nu am mai fost căsătorit. Rog seriozitate. 0748-674939. Disponibil non-stop.

Viorel

Mă numesc Mierloiu Viorel, am 44 de ani, doresc să cunosc domnișoare cu vârsta cuprinsă între 20-40 ani sau doamnă divorțată de 40-55 ani. Poate avea și obligații și vicii. Pentru prietenie / căsătorie. Doresc să locuiască la mine. 0785-374062. Disponibil non-stop. Nu răspund la apeluri anonime.

Florian

Sunt Colțan Florian, domiciliat în com. Chirnogi - Călărași. Doresc să cunosc o fată pentru o relație de prietenie / căsătorie. să aibă între 23 și 27 ani. pot fi contactat la orice oră. 0733-836414. Nu răspund la numere private.

Adrian

Mă numesc Constantin Adrian, am 40 de ani și menționez că nu fumez și nu consum alcool. Pentru a-mi găsi jumătatea, o fată pentru căsătorie, aș dori o fată cu vârsta 30-37 ani. Nr. meu este 0722-746266

Dan

Dan, 48 ani, vreau să cunosc o doamnă serioasă, 40-48 ani, fără obligații, cu handicap ușor, gr. 2 sau 3, în vederea căsătoriei. Doresc și ofer seriozitate. 0748-950358

George

Pace, sunt George din Onești, creștin după evanghelie, vârsta de 39 de ani, doresc să cunosc o femeie credincioasă, indiferent de religie. Să fie din zona Moldovei. Vă multumesc. 0747-347113

Vica

Mă numesc sora Vica, vârsta 65 ani, sunt credincioasă, doresc o persoană penticostal, babtist. Prietenie / căsătorie, 0774-678010

Constantin

Mă numesc Bălan Constantin, sunt nevăzător, am 42 de ani, necăsătorit, doresc să cunosc o doamnă care să aibă locuință proprie, să nu aibă vicii, să mă accepte și să ne susținem reciproc, pentru căsătorie. Sunt creștin ortodox și doresc să fie tot creștin ortodoxă, indiferent că este pe stil vechi sau nou. 0762-929910

Paula

Paula, 46 ani, zodia pești, brunetă cu ochi verzi, cu handicap locomotor, gr. 2, doresc să cunosc un băiat de vârstă apropiată, pentru prietenie / căsătorie. 0746-416538 sau 0785-309382

Marian

Mă numesc Joițoiu Marian, am 29 de ani, am probleme de vedere şi doresc să comunic cu fete şi băieţi de vârstă apropiată, din întreaga țară. Pot fi contactat la 0785-710466

Daniel

Daniel 48 ani din Prahova, gr. 2, fără obligații, doresc să cunosc o doamnă / domnișoară, 39-45 ani, fără obligații, cu handicap gr. 2 sau gr. 3, sinceră și gospodină în vederea căsătoriei. Rog seriozitate, nu răspund la bip sau nr. privat între orele 8-22 0748-950358

Marius

Bună, mă numesc Marius, 37 de ani, din Prahova, am probleme de sănătate și aș vrea să cunosc o fată asemenea mie, să ne alinăm suferința. Mă găsiți pe messenger coroby_marius sau la tf. 0751-495708 și 0765-267246 watsap

Liviu

Bună, sunt Liviu Tudoroiu, am 46 ani, handicap fizic gr. 2, văduv, singur, serios, sincer, am 1.73 m, 80 kg,

continuare din pag. 18

port ochelari de vedere, nu am vicii, nici obligații și caut o parteneră de viață cu vârsta între 36-46 ani, cu sau fără obligații, cu sau fără handicap. Vă pup dulce și vă doresc o zi bună... în fiecare zi !!! Tel. 0731-263328 sau 0763-582569.

Dani

Sunt Dani din Bacău, doresc să cunosc o doamnă serioasă, în gradul 2 de handicap, în vederea căsătoriei. Să aibă până în 55 ani. Eu sunt nevăzător. Pot fi contactat pe skype, ioan_daniel89 tel. 0761-493157

Nota redacției: Responsabilitatea corectitudinii informațiilor din anunțuri, aparține în totalitate autorilor!

P.S. Pentru cei/cele care aleg să sune, rog ca limbajul și modul de exprimare să fie unul caracterizat de respect și bun simț. Îndemn să sune numai pe cei/cele care au gânduri și planuri serioase în ceea ce privește începerea unei relații.

.....Litere de lege..... .....Litere de lege..... .....Litere de lege..... .....Litere de lege.....

continuare din pag. 15

În situația în care raporturile de muncă sau de serviciu vor înceta înainte de termenul de trei luni, angajații vor fi obligați să restituie integral banii primiți. În plus, prima de activare **nu** va fi acordată persoanelor care se angajează la companii cu care au fost în raporturi de muncă sau de serviciu în ultimele 12 luni.

Mai departe, persoanele ce figurează ca șomeri pe listele agențiilor pentru ocuparea forței de muncă și care se angajează într-o localitate aflată la **cel puțin 15 km distanță față de cea de domiciliu** vor beneficia de o primă de încadrare neimpozabilă, acordată lunar, al cărei cuantum a fost stabilit prin intermediul documentului publicat pe 4 octombrie.

Concret, cuantumul primei se va calcula la **0,5 lei/km**, dar **nu mai mult de 55 lei/zi**, proporțional cu numărul de zile în care persoanele în cauză desfășoară efectiv activitatea la angajatorul la care se realizează încadrarea în muncă.

În ceea ce îi privește pe șomerii ce se vor angaja la o firmă situată la o **distanță mai mare de 50 de km** față de localitatea de domiciliu sau reședința, aceștia vor beneficia, conform noului act normativ, de o primă de instalare, acordată astfel:

- **12.500 de lei** pentru persoana fără loc de muncă ce își schimbă domiciliul pentru a se angaja;
- **15.000 de lei** pentru persoana fără loc de muncă ce își schimbă domiciliul pentru a se angaja și care este însoțită și de membrii familiei.

În prezent, Legea nr. 76/2002 stabilește o sumă egală cu de șapte ori valoarea indicatorului social de referință, adică 3.500 de lei, pentru persoanele care se încadrează în muncă într-o altă localitate și, ca urmare a acestui fapt, își schimbă domiciliul. Totuși, lucrurile se vor schimba semnificativ de mâine, odată cu aplicarea noilor dispoziții.

În situația în care ambii soți îndeplinesc condițiile de acordare a primelor de mai sus, doar unul va primi suma maximă, în timp ce celuilalt i se vor acorda **3.500 de lei.**

Prima de instalare se va acorda în două tranșe, astfel: o tranșă egală cu **50%** din cuantumul stabilit la **data instalării** și o a doua tranșă după **trecerea unui an** de la angajare.

Nu în ultimul rând, în situția în care persoanele care îndeplinesc condițiile de mai sus primesc din partea angajatorului sau autorităților locale o locuință de serviciu, acestea nu vor primi decât **3.500 de lei** sau **6.500 de lei** (în cazul în care se mută însoțiți de familie), într-o singură tranșă.

-sfârșit-

Sursa: www.avocatnet.ro

SPONSOR: A.S.I. ROMANIA
CONTACT: Str. Mureșului, nr. 1, loc. Nazna, jud. Mureș, cod 547526 tel. 0265-320548;
www.asiromania.ro

Asociația "HandHope"
Burcea Aurel, str. Bălțărețu nr. 565, loc. Peretu, jud. Teleorman, cod 147240,
Tel. 0765-365533 e-mail: aurelsda@yahoo.com
C.I.F. 14877902
Cod IBAN: RO80RNCB0245036735870001 B.C.R. Alexandria
ISSN 2360 - 6061
ISSN-L 2360 - 6061

Tipărită la Tipografia „Gîgîlice", tel. 0247-313041 și 0748-137997

"Nu vei zări niciodată
un curcubeu,
dacă te uiți mereu
numai în jos"
Charlie Chaplin

CE SERBĂM NOI OARE?

A început să ningă
Ninge cu putere
A venit și iarna
Ce mare plăcere!

Numai sărbătoare
într-una va fi
Nu va fi durere
Numai bucurii.

Căci începe frate
Chiar de la-nceput
Ne-apucăm anume
Daruri de făcut.

Căci Crăciunul vine
Mare sărbătoare
Ce serbăm anume
știm acum noi oare?

Dinescu Emilia
Valea Stânii - Argeș

"Fericirea te face dulce,
Încercările te fac puternic,
Regretele te fac uman,
Eşecurile te fac umil,
Succesul te face să străluceşti.
Dumnezeu te face să continui!"
trimisă de Daniel - Oltenița

ÎMPREUNĂ